

Sygn. akt III K 28/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, w III -cim Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Tomasz Olszewski

Ławnicy Krzysztof Żyto, Halina Sawińska

Protokolant Bożena Wolfram

w obecności Prokuratora Katarzyny Posak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 maja 2015 r.

sprawy **M. L. (1)**

syna G. i B. z domu P.

urodzonego (...) w R.

o s k a r ż o n e g o o t o , ż e :

I. w dniu 17 stycznia 2015 r. w miejscowości S. gm. Ł. przy użyciu niebezpiecznego narzędzia w postaci noża, dokonał rozboju na osobie T. R., w ten sposób, iż będąc w R. przy ul. (...) na postoju taksówek, podszedł do pojazdu TAXI marki (...) o nr. rej. (...) i zamówił u kierowcy T. R. kurs do miejscowości S., a następnie po dojechaniu na miejsce, na wysokości (...) przy stacji paliw W., kazał kierowcy zatrzymać pojazd, a następnie siedząc na przednim siedzeniu pasażera, wyjął nóż o długości ostrza około 15 cm i szerokości około 3 cm i przyłożył go do szyi kierowcy, czym doprowadził go do stanu bezbronności i krzykiem zażądał wydania pieniędzy, zmuszając pokrzywdzonego do ujawnienia, iż pieniądze są w schowku, a następnie zagroził pozbawieniem życia T. R. i zażądał opuszczenia przez niego pojazdu, po czym siłą wypchnął go z pojazdu na zewnątrz, a sam przesiadł się na siedzenie kierowcy, następnie napotykając opór pokrzywdzonego i przytrzymanie jego ręki, w której trzymał nóż, co spowodowało wyciągnięcie go z samochodu na zewnątrz pojazdu, zaczął kopać w piersi i twarz T. R., czym ponownie doprowadził go do stanu bezbronności, a następnie wsiadł do auta i dokonał jego zaboru w celu przywłaszczenia, odjeżdżając trasą (...) w kierunku P., czym spowodował straty na rzecz pokrzywdzonego w postaci przedmiotowego samochodu osobowego m-ki (...) o nr. Rej. (...) wartości 40 000 zł, oraz rzeczy znajdujących się w środku pojazdu tj. pieniędzy w kwocie 50 zł, telefonu komórkowego marki (...) wartości 30 zł, terminalu TAXI wraz z programem i numerem abonenckim (...) wartości 100 zł, kasy fiskalnej z taksometrem wartości 1700 zł oraz nawigacji m-ki (...) wartości 400 zł, na ogólną sumę strat 4.3180 zł, wszystko na szkodę T. R., w wyniku czego pokrzywdzony doznał obrzęku bolesnego nosa, wyraźnego trzeszczenia złamanych kości nosa, stłuczenia klatki piersiowej po obu stronach, skrzywienia przegrody nosowej oraz stłuczenia prawego barku, a które to obrażenia spowodowały u niego rozstrój zdrowia na okres powyżej dni siedmiu

tj. o czyn z art. 280 § 2 kk w związku z art. 158 § 1 kk i art. 11 § 2 kk

II. w nocy z 4 na 5 grudnia 2014 r. w miejscowości G. gm. D. zabrał w celu przywłaszczenia 6 sztuk metalowych profili o długości 8 m każdy, łącznej wartości 1200 zł na szkodę R. F.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

III. w dniu 14 grudnia 2014 r. w miejscowości S. (...) gmina Ł. zabrał w celu przywłaszczenia dwa telefony komórkowe marki (...) oraz (...) łącznej wartości 500 zł na szkodę T. B.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

IV. w dniu 14 grudnia 2014 r. w miejscowości R. ul. (...), po uprzednim wybiciu szyby drzwi balkonowych domu mieszkalnego, dostał się do jego wnętrza, skąd usiłował dokonać kradzieży sprzętu elektronicznego w postaci telewizora, odtwarzacza DVD, trzech telefonów komórkowych oraz laptopa łącznej wartości 5000 zł, działając tym na szkodę D. S. (1), jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na spłoszenie przez pokrzywdzonego

tj. z art. 13 § 1 kk w związku z art. 278 § 1 kk

V. w dniu 31 grudnia 2014 r. z parkingu stacji paliw w miejscowości S. gmina Ł., zabrał w celu przywłaszczenia samochód osobowy marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) wartości 2000 zł, działając na szkodę B. K. (1)

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

o r z e k a

1. M. L. (1) uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie I. aktu oskarżenia z tą zmianą w jego opisie, iż eliminuje z niego doprowadzenie pokrzywdzonego do stanu bezbronności oraz przyjmuje, że działania oskarżonego polegające na przyłożeniu noża do szyi pokrzywdzonego stanowiło groźbę natychmiastowego użycia przemocy, zaś bicie i kopanie kolanem w okolice twarzoczaszki i klatki piersiowej T. R. było użyciem przemocy zmierzającym do przełamania oporu pokrzywdzonego w celu kradzieży należącego do niego pojazdu mechanicznego wraz ze znajdującymi się w jego wnętrzu rzeczami ruchomymi, a ponadto przyjmując, że wartość terminalu, taksometru oraz zestawu do nawigacji, których pokrzywdzony nie odzyskał, wynosiła łącznie 2.260 zł, zaś łączna kwota naprawy pojazdu uszkodzonego działaniem oskarżonego wyniosła 1.900 zł uznaje M. L. (1) za winnego czynu wyczerpującego dyspozycję **art.280 § 2 kk w zbiegu z art.157 § 1 kk w związku z art.11 § 2 kk** na podstawie art.280 § 2 kk w związku z art.11 § 3 kk oraz art.33 § 2 kk wymierza oskarżonemu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wartość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;
2. M. L. (1) uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie II. aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję **art.278 § 1 kk** przyjmując, że wartość szkody wyrządzonej przestępstwem wyniosła co najmniej 1.200 zł i za to na podstawie art.278 § 1 kk oraz art.33 § 2 kk wymierza oskarżonemu karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych ustalając wartość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;
3. M. L. (1) uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie III. aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję **art.278 § 1 kk** i za to na podstawie art.278 § 1 kk oraz art.33 § 2 kk wymierza oskarżonemu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wartość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;
4. M. L. (1) uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie IV. aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję **art.13 § 1 kk w związku z art.279 § 1 kk** przyjmując, że wartość szkody wyrządzonej przestępstwem wyniosła 100 zł i związana była z koniecznością wstawienia wybitej szyby i za to na podstawie art.14 § 1 kk w związku z art.279 § 1 kk oraz art.33 § 2 kk wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych ustalając wartość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;
5. M. L. (1) uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie V. aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję **art.278 § 1 kk** i za to na podstawie art.278 § 1 kk oraz art.33 § 2 kk wymierza oskarżonemu karę 9 (dziewięciu)

miesiący pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wartość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

6. na podstawie art.85 kk i art.86 § 1 i 2 kk kary pozbawienia wolności i grzywny wymierzone za zbiegające się przestępstwa łączy i wymierza M. L. (1) kary łączne: 4 (czterech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych ustalając wartość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

7. na podstawie art.46 § 1 kk od M. L. (1) orzeka:

a) na rzecz T. R. kwotę 4.160 (cztery tysiące sto sześćdziesiąt) złotych tytułem odszkodowania oraz kwotę 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych tytułem zadośćuczynienia,

b) na rzecz R. F. kwotę 1.200 (tysiąc dwustu) złotych tytułem częściowego odszkodowania,

c) na rzecz D. S. kwotę 100 (sto) złotych tytułem odszkodowania;

8. na podstawie art.63 § 1 kk zalicza M. L. (1) na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres jego tymczasowego aresztowania od dnia 19 stycznia 2015r.;

9. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. B. kwotę 1.107 (tysiąc sto siedem) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

10. zwalania oskarżonego od kosztów sądowych przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III K 28/15

UZASADNIENIE

Ustalenia faktyczne.

I. 4/5 grudnia 2015r.

W miejscowości G., gmina D. około 100 metrów od drogi krajowej (...) na działce polnej znajdował się znak reklamowy restauracji (...). Konstrukcja była wykonana ze stalowych profili o wymiarach 5m x 3m. Ciężar każdego z profili to około 150 – 200 kg. Podstawa reklamy była przytwierdzona do podłoża dwiema betonowymi płytami o wadze 2,5 tony. Właścicielem znaku jest R. F., prowadzący firmę (...) z siedzibą w R..

/ zeznania R. F. k. 110,404,

protokół oględzin miejsca zdarzenia k. 111v/

W nocy z 4 na 5 grudnia 2014 roku M. L. (1) udał się w okolice miejscowości G., gdzie znajdował się znak reklamowy restauracji (...). Upřednio bywał w tamtych okolicach, zauważył, że stojący baner jest wykonany z metalowych profili i został wcześniej uszkodzony.

Przy pomocy drewnianego drąga przewrócił reklamę, po czym oddzielił od konstrukcji 6 stalowych profili. M. L. (1) kolejno, każdy z nich włożył na rower i zawiózł w krzaki znajdujące się w okolicach trasy krajowej, gdzie je ukrył.

Po kilku dniach wrócił po skradzione profile, które sprzedał w skupie złomu.

/ wyjaśnienia M. L. (1) k. 136/

Wartość profili to 1200 złotych. Koszt zaś prefabrykacji takiego baneru reklamowego to kwota 5000 złotych (materiały i dowóz).

/ zeznania R. F. k. 404/

II. 14 grudnia 2014 r. S.

T. B. mieszka samotnie w S.. M. L. (1) zna od dziecka, ponieważ mieszkał w sąsiedztwie. Czasami bywał u niej w domu, naprawiał telewizor, rąbał drzewo.

/ zeznania T. B. k. 119, 404/

W dniu 14 grudnia 2014 roku około godziny 10:00 do domu T. B. przyszedł M. L. (1) z prośbą naładowania sobie telefonu komórkowego, ponieważ zepsuła mu się ładowarka. Siedzieli w pokoju stołowym, rozmawiali. Kiedy T. B. wyszła do innego pomieszczenia M. L. (1) zabrał dwa leżące na fotelu telefony (...) należące do pokrzywdzonej.

Po pewnym czasie T. B. poprosiła, by oskarżony wziął swój telefon i wyszedł, ponieważ chciała skończyć gotowanie obiadu i spożyć posiłek. M. L. (1) wyszedł.

/ zeznania T. B. k. 119v, 404

wyjaśnienia M. L. (1) k. 136/

M. L. (1) następnie udał się do R., gdzie około godziny 16.00 zastawił skradzione telefony w lombardzie mieszczącym się przy ulicy (...). Uzyskał za nie kwotę 50 złotych.

/ wyjaśnienia M. L. (1) k. 136,

zeznania A. S. k. 130v,

umowa pożyczki z przewłaszczeniem na zabezpieczenie pożyczki i przechowaniem k. 127 /

W chwili zatrzymania przez Policję M. L. (1) był nietrzeźwy. Badanie trzeźwości wykazało u niego 1,25 promila alkoholu w wydychanym powietrzu.

/ protokół badania trzeźwości k. 124/

W dniu 15 grudnia 2014 roku we wskazanym przez M. L. (1) lombardzie zabezpieczono skradzione telefony (...) oraz (...).

/ protokół zatrzymania rzeczy k. 128- 129v

spis i opis rzeczy k. 132/

III. 14 grudnia 2014 r. R.

D. S. zamieszkuje w R. przy ulicy (...). Około godziny 23.00 w dniu 14 grudnia 2014 roku D. S. przebywał w domu wraz z żoną i córką. Znajdowali się na piętrze budynku. W pewnym momencie usłyszeli dźwięk tłuczonego szkła. D. S. niezwłocznie zbiegł na parter domu, wszedł do salonu i zapalił światło. Zobaczył mężczyznę wchodzącego do jego domu przez wybitą, dolną szybę w drzwiach balkonowych. Zaczął krzyczeć, by intruz się „wynosił”. M. L. (1) uciekł na balkon wydostając się na zewnątrz poprzez uszkodzone okno. W salonie znajdował się sprzęt elektroniczny w postaci telewizora, odtwarzacza bluray, trzy telefony komórkowe oraz laptop.

/ zeznania D. S. k. 143v,404v

protokół oględzin k. 146-147

wyjaśnienia M. L. (1) k. 158/

Żona D. S. zawiadomiła Policję. Zadzwoiła również do G. W. (1) – szwagra pokrzywdzonego, który przybył do ich domu po kilku minutach. Kiedy G. W. (1) wyszedł na podwórko, żeby sprawdzić „obejście”, dostrzegł przebiegającego przez ulicę mężczyznę, około 50 metrów od posesji D. S.. Niezwłocznie poinformował o tym znajdujących się już na miejscu funkcjonariuszy Policji, którzy dokonali zatrzymania M. L. (1). D. S. zidentyfikował oskarżonego jako osobę, która usiłowała włamać się do jego domu.

/ zeznania D. S. k. 144,

zeznania G. W. k. 148v/

IV. 30 grudnia 2014 r.

B. K. w dniu 30 grudnia 2014 roku udał się około godziny 23:00, wraz z przebywającym u niego kolegą – S. B., na stację paliw (...) w S.. Na stacji paliw jego kompan zjadł posiłek i kupił piwo. Po czym udali się na parking niestrzeżony stacji paliw (...).

/ zeznania B. K. k. 173,404v/

Na parkingu obydwaj mężczyźni spożywali wódkę. Do auta B. K. podszedł oskarżony i ostrzegł mężczyzn, aby nie odjeżdżali, bo w okolicy jeździ policyjny radiowóz. B. K. zaprosił go do samochodu. M. L. (1) usiadł na tylnej kanapie i pił alkohol wspólnie z B. K. oraz S. B.. Pytał B. K. kto jest właścicielem samochodu i czy jest do sprzedania.

Około godziny 2:00 B. K. zamówił taksówkę. Po jej przyjeździe pokrzywdzony zabrał kluczyki do swojego auta – (...), nie zamykając pojazdu, gdyż miał uszkodzony zamek. Wraz z S. B. wrócił taksówką do domu.

/ zeznania B. K. k. 173- 173v,404v

wyjaśnienia M. L. (1) k. 186/

Po odjeździe B. K. i S. B., M. L. (1) udał się do domu. Po około godzinie wrócił na parking. Zobaczył, że pozostawiony samochód jest otwarty. Wsiadł za kierownicę pojazdu, silnik uruchamiając za pomocą spięcia przewodów. Następnie M. L. (1) pojechał przez W., Ł. w kierunku lasów niedaleko miejscowości R., B.. Jadąc przez las M. L. (1) nie dostrzegł zakrętu, wjeżdżając w dużą kałużę wody.

M. L. (1) próbował kontynuować jazdę, lecz auto zgasło i nie chciało zapalić. Oskarżony porzucił samochód w lesie i udał się do domu na pieszo.

/ wyjaśnienia M. L. (1) k. 186,

protokół oględzin k. 179-180,

płyta k. 224/

V. 17 stycznia 2015r.

T. R. pracuje jako taksówkarz w (...). W pracy pokrzywdzony korzysta ze swojego prywatnego (...).

W dniu 17 stycznia 2015 roku T. R. do pracy wyjechał około godziny 20:00. Pierwszy kurs odbył do klubu (...) w okolicach dworca (...). Tam też pokrzywdzony ustawił się na postoju taksówek jako czwarte, ostatnie auto w kolejce.

/ zeznania T. R. k. 3-3v/

Po pewnym czasie do jego pojazdu wsiadł M. L. (1). Zamówił kurs do S.. Usiadł na przednim siedzeniu pojazdu, obok kierowcy, uprzednio pytając o koszt przejazdu. T. R. poinformował, że będzie to kwota 20 złotych. Wtedy wyruszyli w wybranym kierunku.

Podczas jazdy M. L. (1) rozmawiał z pokrzywdzonym. Opowiadał mu o swoim ostatnim powrocie do domu.

/ zeznania T. R. k. 3v,

wyjaśnienia M. L. (1) k. 60/

Po dotarciu do S., M. L. (1) poprosił, by T. R. zatrzymał się przy przystanku autobusowym, około 50 metrów od stacji paliw.

Kiedy T. R. zatrzymał samochód, siedzący obok niego M. L. (1) wyciągnął nóż, przykładając mu do gardła zażądał wydania pieniędzy. T. R. odparł, że pieniądze znajdują się w schowku. M. L. (1) kazał mu wysiąść z samochodu, grożąc, że go zabije. Oskarżony próbował wypchnąć T. R. z auta, kiedy ten starał się usnąć kartę zapłonu, ponieważ silnik samochodu cały czas pracował.

/ zeznania T. R. k. 3v,403v

wyjaśnienia M. L. (1) k. 60v,96/

Po chwili M. L. (1) udało się wypchnąć pokrzywdzonego z samochodu. Oskarżony przesiadł się na fotel kierowcy. T. R. aby uniemożliwić mu ucieczkę chwycił go za rękę i wyciągnął na zewnątrz pojazdu. Mężczyźni zaczęli się szarpać. M. L. (1) kilkakrotnie kopnął T. R. w klatkę piersiową i nos. Po tych uderzeniach oskarżony wyrwał się T. R., wsiadł do samochodu i odjechał w stronę P.. Pokrzywdzony udał się na pobliską stację paliw, gdzie poprosił o wezwanie Policji. W skradzionym pojeździe znajdowały się telefon komórkowy (...), (...), taksometr elektroniczny, nawigacja samochodowa.

/ zeznania T. R. k. 4,

wyjaśnienia M. L. (1) k. 60v ,96,

protokół wizji lokalnej k. 83 /

M. L. (1) początkowo jechał bez celu. W trakcie jazdy postanowił udać się do dyskoteki (...) w W.. W połowie drogi do dyskoteki M. L. (1) wyrzucił przez okno nóż i część wyposażenia samochodu, które podejrzewał, że są wyposażone w urządzenia namierzające, w tym taksometr i nawigację. Wjeżdżając na parking dyskoteki M. L. (1) nie zauważył nasypu ziemnego i najechał na niego, w wyniku czego samochód zawiesił się na podwoziu. Oskarżony wyłączył silnik, po czym przeszukał auto, zabierając pieniądze oraz telefony (...) i (...). Następnie wyciągnął kluczyki ze stacyjki, zostawiając je w samochodzie i udał się na dyskotekę. Za skradzione pieniądze zapłacił za wstęp do dyskoteki i zakupił piwa.

M. L. (1) wyszedł z dyskoteki około 4:00 i udał się pieszo do R.. W R. wrócił do pustostanu przy ulicy (...), gdzie przebywał przed zdarzeniem.

/ wyjaśnienia M. L. (1) k. 60v, 96,

protokół wizji lokalnej k. 83/

W dniu 19 stycznia 2015r. M. L. (1) udał się do lombardu, mieszczącego się przy ulicy (...) w R.. Tam zastawił telefon marki (...)za kwotę 30 złotych. Telefonu marki (...) pracownik lombardu nie chciał przyjąć, ponieważ był za drogi, a oskarżony nie wykupił uprzednio zastawionych rzeczy.

/ wyjaśnienia M. L. (1) k. 60v,

**umowa pożyczki z przewłaszczeniem na zabezpieczenie pożyczki i przechowaniem
k. 45/**

Idąc w okolicach parku przy Placu (...) maja w >

/ wyjaśnienia M. L. (1) k. 60v, 96/

W skutek przedmiotowego zajścia T. R. doznał obrażeń w postaci obrzęku bolesnego nosa, wyraźnego trzeszczenia łamanych kości nosa, stłuczenia klatki piersiowej po obu stronach, skrzywienia przegrody nosowej oraz stłuczenia prawego barku. Urazy te spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni.

/opinia sądowo- lekarska, k. 76/

M. L. (1) doznał powierzchniowych zaczerwienień skóry wzdłuż łuku żebrowego, łopatki, otarcia kolana lewego. Obrażenia te mogły powstać podczas ucisku o twarde podłoże, a także przy upadku na kolano lub uderzenie się o tępy przedmiot.

/ opinia sądowo- lekarska k. 81/

Odnaleziony samochód (...) w wyniku najechania na przeszkodę miał uszkodzone zderzaki oraz liczne zarysowania powłok lakierniczych. Dotychczasowy koszt naprawy uszkodzeń to kwota 500 złotych. Konieczna jest wymiana zderzaka za kwotę 800 złotych. Naprawa lakiernicza to kwota rzędu około 600 złotych.

/protokół oględzin miejsca ujawnienia samochodu k. 20-22v

płyta k. 218

zeznania K. S. k. 275v

zeznania T. R. k. 254,403v-404/

M. L. (1) jest kawalerem. Ma jedno, roczne dziecko z nieformalnego związku z E. P.. Oskarżony zamieszkiwał z matką i jej konkubentem. M. L. (1) ma dwoje rodzeństwa w wieku (...)i (...) lat. Rodzinę oskarżonego utrzymywał konkubent matki. W tym okresie często zdarzało się, że znikał z domu na kilka dni i wracał pod wpływem alkoholu. Wcześniej M. L. (1) przez jakiś czas zamieszkiwał ze swoją konkubiną E. P. u jej rodziców w S.. Z uwagi na utratę pracy i jego naganne zachowanie – nadużywanie alkoholu, został stamtąd wyrzucony.

M. L. (1) legitymuje się wykształceniem podstawowym. Okazjonalnie podejmował się wykonywania prac dorywczych, głównie o charakterze remontowo - budowlanym.

W środowisku lokalnym oskarżony posiada przeciętną opinię, z uwagi na głośne zachowanie. Często widziano go pod wpływem alkoholu.

/wywiad środowiskowy, k. 250-251/

M. L. (1) nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. Stwierdzono u niego innego rodzaju zaburzenia czynności psychicznych w postaci uzależnienia mieszanego i zaburzeń osobowości. Jest uzależniony od alkoholu. W czasie czynów miał on w nieznacznym stopniu ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, jedynie z powodu stanu odurzenia alkoholem i dopalaczami, jednakże konsekwencje wprawienia się w stan odurzenia mógł przewidzieć.

\opinia sądowo – psychiatryczna, k. 320-324

M. L. (1) był w przeszłości karany wyrokami :

- Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 20 grudnia 2013 r., w sprawie sygn. akt II K 585/13, za czyn z art. 278 § 1 kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 2 oraz grzywnę w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych. Nałożono na M. L. (1) również obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych;

- Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 24 czerwca 2014r., w sprawie sygn. akt II K 272/14, za cztery czyny wyczerpujące dyspozycję artykułów 278 § 1 kk i 279 § 1 kk, na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, z zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz grzywnę wymiarze 120 stawek dziennych po 10 złotych. Ponadto zobowiązano go do zapłaty odszkodowań pokrzywdzonym;

- Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 22 września 2014 r., w sprawie sygn. akt II W 405/14, za czyn z art. 119 § 1 kw na karę 500 złotych grzywny;

- Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 7 listopada 2014r., w sprawie sygn. akt II K 522/14, za dwa czyny z art. 279 § 1 kk oraz art. 278§ 1 kk, na karę łączną 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności, z zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 5 i karę łączną grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 10 złotych. Nadto zobowiązano M. L. (1) do naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwami poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych odpowiednio kwot 150 złotych i 500 złotych.

\odpis wyroku k. 152-152v,

odpis wyroku k. 153-154,

odpis wyroku k. 155,

karta karna k. 188, 365

Ocena dowodów.

Poczynione ustalenia faktyczne zostały oparte na wyjaśnieniach oskarżonego M. L. (1), złożonych w fazie postępowania przygotowawczego (z uwagi na to, iż w postępowaniu przed sądem odmówił składania wyjaśnień), a także pokrzywdzonych R. F., T. B., D. S., B. K. oraz T. R.. Procesowe relacje powyższych osób, w zestawieniu ze sobą przedstawiały spójny i logiczny obraz zaistniałych zdarzeń. Znalazły oparcie również w depozycjach świadków G. W. i A. S. oraz nieosobowych źródłach dowodowych.

Wyjaśnienia M. L. (1) były spontaniczne i szczere, a także konsekwentne. Oskarżony przyznał się do wszystkich zarzuconych mu czynów, w sposób szczegółowy opisał również przebieg każdego z nich, pobudki jakie nim kierowały i sposób zachowania po ich dokonaniu.

W zakresie dokonanej kradzieży profili metalowych oskarżony wskazał, że uprzednio bywał w okolicy baneru reklamowego, zaobserwował też, że został uszkodzony. M. L. (1) wskazał, iż postanowił dokonać kradzieży profili stalowych stanowiących jego konstrukcję bowiem uznał, że skoro jest uszkodzony nie jest nikomu się nie przyda i sprzeda go na złom. M. L. (1) w swoich wyjaśnieniach dokładnie przedstawił sposób w jaki dokonał przewrót reklamy tj. przy pomocy drewnianego drąga. Oskarżony po demontażu 6 elementów baneru ukrył je w pobliskich krzakach, a po kilku dniach sprzedał je w punkcie skupu złomu. Wyjaśnienia oskarżonego pozostają w zgodzie z protokołem oględzin miejsca kradzieży, a także zeznaniami R. F. w zakresie opisu przedmiotowego baneru reklamowego.

M. L. (1) także szczegółowo i jasno opisał w jaki sposób dokonał kradzieży telefonów z domu T. B. oraz jak usiłował dokonać kradzieży w domu D. S.. Pewna nieścisłość w odniesieniu do kradzieży dokonanej na szkodę T. B. dotyczyła jedynie umiejscowienia w jej domu skradzionych telefonów. M. L. (1) wyjaśnił, iż leżały one na stole skąd je zabrał, pokrzywdzona zaś wskazała, że znajdowały się na fotelu. Okoliczność ta jednak nie miała istotnego wpływu na

rozstrzygnięcie sprawy. Skradzione T. B. telefony zostały zatrzymane przez Policję w lombardzie wskazanym przez oskarżonego.

Oskarżony przyznał w swoich wyjaśnieniach, że dom D. S. upatrzył sobie już wcześniej. Wiedział o znajdującym się w salonie sprzęcie elektronicznym. Na posesję pokrzywdzonego udał się z zamiarem jego kradzieży, do której nie doszło ponieważ został spłoszony przez D. S.. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie nie budzą wątpliwości, korespondują w z zeznaniami pokrzywdzonego. Znajdują też poparcie w protokole oględzin miejsca usiłowania kradzieży w włamaniem a także zeznaniami świadka G. W.. Nadto D. S. podczas zatrzymania przez Policję M. L. (1) bezsprzecznie zidentyfikował go jako sprawcę czynu.

Wyjaśnienia oskarżonego dotyczące zdarzenia z dnia 30 grudnia 2014 r. Sąd także uznał za wiarygodne. Potwierdzają je zeznania pokrzywdzonego B. K., a także protokół oględzin miejsca ujawnienia samochodu (...).

M. L. (1) precyzyjnie opisał zdarzenie objęte pkt I. aktu oskarżenia. Wskazał, że przebywał w pustostanie przy ulicy (...) w R. gdzie spożywał alkohol. Udając się na postój taksówek wiedział, że nie ma pieniędzy by zapłacić za kurs do S.. Początkowo chciał wysiąść i nie zapłacić, ale podczas jazdy stwierdził, że ma w kieszeni nóż więc dokona kradzieży taksówki. Wyjaśnienia M. L. (1) stanowiące podstawę rekonstrukcji zdarzenia korespondują zasadniczo z zeznaniami T. R.. Pewna rozbieżność w pojawiła się w zakresie kwoty, którą oskarżony ukradł z samochodu T. R.. M. L. (1) wskazał, iż była to kwota 20 złotych, pokrzywdzony natomiast, że 50 złotych. Sąd dał wiarę w tym zakresie zeznaniom pokrzywdzonego, uznając, że ma on wiedzę na temat posiadanych w aucie środków pieniężnych ,tym bardziej, że uprzednio odbył już jeden kurs do klubu (...). Wyjaśnienia oskarżonego w pozostałym zakresie są zgodne z zeznaniami pokrzywdzonego jak również z protokołem oględzin miejsca ujawnienia samochodu, opinią kryminalistyczną oraz zeznaniami K. S., który ujawnił porzucone auto.

Relacje procesowe pokrzywdzonego **T. R.** Sąd uznał za w pełni prawdziwe. Były one konsekwentne. Miały również swe odzwierciedlenie w wyjaśnieniach M. L. (1), również w opinii biegłego J. G..

Podobnie z zeznaniami pokrzywdzonej **T. B.**, które były szczerze, konsekwentne i spontaniczne. Jej depozycje pokrywały i korespondowały z wyjaśnieniami oskarżonego.

Jako wiarygodne Sąd uznał zeznania pokrzywdzonego **D. S.** . W toku postępowania pokrzywdzony w sposób logiczny opisał przebieg zdarzenia, jakie miało miejsce w jego domu wieczorem 14 grudnia 2014 roku, kiedy to M. L. (1) przez wybitą szybę w drzwiach balkonowych wszedł do jego domu. Depozycje świadka w pełni pokrywają się zarówno z wyjaśnieniami oskarżonego, jak i świadka G. W.. Znajdują także poparcie w protokole oględzin miejsca zdarzenia.

Także zeznania **B. K.** zasługują na wiarę. Depozycje pokrzywdzonego były spontaniczne, konsekwentne i szczerze. Znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach M. L. (1). Także zeznania **R. F.** nie budziły wątpliwości, jego depozycje były szczegółowe, rzeczowe i szczerze.

W ocenie Sądu nie ma podstaw do uznania za niewiarygodne zeznań świadków **G. W.**, który dostrzegł uciekającego ulicą (...) oskarżonego i poinformował o tym fakcie funkcjonariuszy policji oraz **K. S.** , który podczas spaceru ujawnił porzucony w okolicy dyskoteki (...) samochód (...).

Zeznania świadka **J. K.** Sąd uznał za wiarygodne, lecz nie wnoszące nic istotnego dla wyjaśnienia sprawy. Świadek wskazał bowiem, że nie widział czy ktoś wsiada do taksówki T. R., ponieważ miał zaparowane szyby. Widział jedynie jak ten odjeżdża z postoju lecz nie ma wiedzy czy wewnątrz znajdował się pasażer. Za nie wnoszące nic istotnego do wyjaśnienia sprawy Sąd uznał także zeznania świadka **K. K.**, z uwagi na to, iż zeznawała na okoliczności mające miejsce już po dokonanych przez oskarżonego rozboju, a nie mające wpływu na rekonstrukcję przebiegu inkryminowanego zdarzenia.

Sporządzone przez biegłych opinie były spójne, precyzyjne, pełne i jasne. Tym samym nie wzbudziły wątpliwości co do rzetelności ich sporządzenia, ani też nie powodowały konieczności ich uzupełnienia.

Pozostałe dowody, w tym historia choroby, karta leczenia szpitalnego, umowy pożyczki, jak i również informacje o karalności, odpisy wyroków, kwestionariusz wywiadu środowiskowego, protokoły oględzin oraz wizji lokalnej, protokołu zatrzymania, badania trzeźwości, płyty z oględzin Sąd uznał za nie budzące wątpliwości, co do rzetelności zawartych w nich informacji.

Rozważania prawne.

Dowody zebrane w sprawie, które Sąd uznał za wiarygodne, pozwoliły uznać M. L. (1) za winnego wszystkich zarzucanych mu czynów.

Dokonując analizy czynu określonego w punkcie I. aktu oskarżenia Sąd Okręgowy dokonał niewielkiej zmiany jego opisu poprzez wyeliminowanie „doprowadzenia T. R. do stanu bezbronności” przy jednoczesnym przyjęciu, że działanie oskarżonego polegające na przyłożeniu noża do gardła pokrzywdzonego stanowiło groźbę natychmiastowego użycia przemocy, natomiast bicie i kopanie w okolice twarzoczaszki i klatki piersiowej T. R. było użyciem przemocy zmierzającym do przełamania oporu pokrzywdzonego w celu kradzieży należącego do niego pojazdu mechanicznego wraz ze znajdującymi się w jego wnętrzu rzeczami ruchomymi, a ponadto przyjmując, że wartość terminalu, taksometru oraz zestawu do nawigacji, których pokrzywdzony nie odzyskał, wynosiła łącznie 2.260 zł, zaś łączna kwota naprawy pojazdu uszkodzonego działaniem oskarżonego wyniosła 1.900 zł. Niemniej jednak Sąd co do zasady podzielił przyjętą przez oskarżyciela publicznego kwalifikację prawną zarzucanego oskarżonemu czynu tj. art. 280 § 2 kk.

Nie powinno budzić już żadnych wątpliwości, że bezbronność jest stanem, który charakteryzuje brak realnej możliwości stawiania oporu, w którym pokrzywdzony pozbawiony jest możliwości obrony lub ta obrona jest w znacznym stopniu ograniczona. W niniejszej sprawie T. R. stawiał oskarżonemu czynny opór. Kiedy M. L. (1) przyłożył mu nóż do gardła, pokrzywdzony próbował zabrać z auta kartę zapłonu, udało mu się też wyciągnąć napastnika z samochodu na zewnątrz, a trzymając go za rękę uniemożliwił mu dokonanie kradzieży auta. Dopiero po kilku uderzeniach M. L. (1) opór pokrzywdzonego został przełamany. Nie można więc przyjąć, iż oskarżony doprowadził go do stanu bezbronności w znaczeniu, o którym mowa w art.280 § 1 kk. Już na koniec tej części rozważań Sąd Okręgowy po raz kolejny zauważa, że za niezrozumiałą uznaje determinację, z jaką organy prokuratorskie od lat powołują w opisach czynów wypełniających znamiona art.280 § 1 lub 2 kk znamię „doprowadzenia do stanu bezbronności” w sytuacjach całkowicie nieuzasadnionych i nie znajdujących odzwierciedlenia w stanie faktycznym, zmuszając tym samym organy orzekające do dokonywania oczywistych korekt opisów czynów będących podstawą wyroków skazujących w sprawach o rozbój.

W pozostałym zakresie zmiany w opisie czynu były konsekwencją doprecyzowania przez T. R. kosztów naprawy samochodu oraz wartości terminalu tj. telefonu (...), taksometru oraz zestawu do nawigacji, które nie zostały odzyskane.

Nadto oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał kumulatywnie znamię art.157§ 1 kk, bowiem kopiąc pokrzywdzonego w nos i klatkę piersiową spowodował u niego obrażenia w postaci obrzęku bolesnego nosa, wyraźnego trzeszczenia łamanych kości nosa, stłuczenia klatki piersiowej po obu stronach, skrzywienia przegrody nosowej oraz stłuczenia prawego barku skutkujące rozstrojem jego zdrowia na okres powyżej siedmiu dni.

Sąd uznał M. L. (1) za winnego czynów opisanych w pkt. II., III., V. aktu oskarżenia, wyczerpujących dyspozycję art. 278 § 1 kk.

Przyjmuje się, że znamię przestępstwa kradzieży stanowi bezprawny zabór cudzego mienia, przedstawiającego wartość materialną, w zamiarze przywłaszczenia, który następuje bezprawnie, bez żadnej do tego podstawy i bez zgody właściciela lub osoby, od której mienie zabrano (wyrok SN, IV KKN 98/08, Prok.iPr.wkł. 1999/7-8/5), co miało miejsce w niniejszej sprawie.

M. L. (1) przedmioty pochodzące z kradzieży bądź sprzedał

(profile stalowe, telefon (...) T. R.), zastawił w lombardzie (telefony T. B., telefon (...) T. R.), bądź porzucił w sytuacji, gdy z uwagi na jego uszkodzenie nie mógł z niego już skorzystać (...).

W odniesieniu do II. czynu Sąd przyjął, że wartość szkody wyrządzonej przestępstwem wynosiła co najmniej 1.200 złotych, uznając za rzetelne wskazania pokrzywdzonego R. F. w tej materii.

W zakresie zarzutu opisanego w pkt. IV. aktu oskarżenia M. L. (1) swym działaniem wyczerpał dyspozycję art. 13 § 1 kk w związku z art. 279 § 1 kk.

Oskarżony przybył pod dom D. S. z zamiarem dokonania włamania i kradzieży sprzętów elektronicznych. Sam oskarżony przyznał, że dom pokrzywdzonego upatrzył sobie wcześniej. Rozbijając taboretami dolną szybę drzwi balkonowych dostał się do wnętrza budynku. M. L. (1) odstąpił od realizacji tego zamiaru jedynie z uwagi na to, że został spłoszony przez pokrzywdzonego. W odniesieniu do tego zarzutu Sąd przyjął, że wartość wyrządzonej szkody to kwota 100 złotych, która była związana z koniecznością wstawienia wybitej szyby, co zostało potwierdzone załączonym do akt sprawy rachunkiem.

Wymiar kary.

Rozważając kwestię wymiaru kary za przypisane oskarżonemu przestępstwa, Sąd miał na względzie zarówno wysoki stopień zawinienia, jak i znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów.

Za okoliczności obciążające sąd uznał:

- działanie oskarżonego pod wpływem alkoholu, środków odurzających na co wskazywał sam oskarżony,
- jego uprzednią karalność,
- w odniesieniu do dokonanego rozboju na osobie T. R. oskarżony działał w sposób brutalny, używając przy tym niebezpiecznego narzędzia w postaci noża, wykazując przy tym nie tylko wyjątkową arogancję, ale i determinację i upór w dążeniu do bezprawnego celu,
- pokrzywdzoną zaś T. B. znał od dzieciństwa, oskarżony wykorzystał zaufanie jakim go darzyła.

Za okoliczności łagodzące Sąd poczytał wyrażoną przez oskarżonego skruchę, fakt przeproszenia za swoje czyny, przyznanie się do winy i złożenie szczerych wyjaśnień.

Biorąc pod uwagę przytoczone wyżej okoliczności Sąd uznał, że jedynie bezwzględna kara łączna pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat i 10 miesięcy spełni wobec M. L. (1) swoje funkcje wychowawcze i resocjalizacyjne. Sąd miał na uwadze przede wszystkim charakter popełnionych czynów, ich ilość. Przystępstwa te godziły w to samo dobro prawne – mienie, stanowiące jedno z podstawowych praw obywatelskich prócz życia i zdrowia.

Ponadto czyny popełniane były w krótkich odstępach czasu. M. L. (1) uprzednio został czterokrotnie skazany za przestępstwa z art. 278 § 1 kk tj. kradzieże, w tym trzykrotnie w 2014 roku. Orzekając odnośnie kary grzywny, tak jak w przypadku kary pozbawienia wolności, Sąd zastosował zasadę asperacji i orzekł ją w wysokości 200 stawek dziennych ustalając wartość jednej stawki na kwotę 10 złotych.

Na podstawie art. 63§1 k.k. sąd zaliczył oskarżonemu M. L. (1) na poczet kary pozbawienia wolności okres jego tymczasowego aresztowania w niniejszej sprawie od dnia 19 stycznia 2015 roku.

Sąd na podstawie art. 46 §1 kk orzekł wobec M. L. (1) obowiązek naprawienia w całości wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę odszkodowania częściowego na rzecz R. F. w kwocie 1.200 złotych, stanowiącej wartość skradzionych elementów konstrukcji znaku reklamowego, mając na uwadze, że wartość prefabrykacji takiej reklamy to kwota rzędu 5. 000 złotych.

Ponadto Sąd zasądził tytułem odszkodowania na rzecz D. S. kwotę 100 zł stanowiącą koszt wstawienia wybitej szyby.

Na rzecz T. R. Sąd orzekł kwotę 4.160 złotych tytułem odszkodowania, w skład której weszły koszty naprawy auta w kwocie 1.900 złotych (500 złotych wstępne naprawy samochodu, 800 złotych zakup zderzaka, 600 złotych naprawa lakiernicza) i 2.260 złotych tj. wartość skradzionych przedmiotów, których pokrzywdzony nie odzyskał (terminal – 1.000 złotych, nawigacja – 480 złotych, taksometr – 780 złotych). Pozostałe przedmioty które padły łupem oskarżonego, zostały przez pokrzywdzonych odzyskane.

Podstawę zaś naprawienia szkody niemajątkowej w formie zadośćuczynienia za wyrządzoną krzywdę określają przepisy kodeksu cywilnego. Zadośćuczynienie to roszczenie fakultatywne, którego zasądzenie zależy od uznania i oceny Sądu konkretnych okoliczności sprawy. Ma więc przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego wysokość ta nie może być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, a więc winna być utrzymana w rozsądnych granicach (tak: w wyroku SN z dnia 22 marca 1978 r. IV CR 79/78). Winna więc, jak stanowi przepis, być to kwota „odpowiednia”. Dla oceny, czy określona suma jest „odpowiednim”, w rozumieniu art. 445 § 1 k.c., zadośćuczynieniem za doznaną krzywdę, decydujące znaczenie ma charakter i rozmiar krzywdy doznanej przez poszkodowanego. Nie bez znaczenia jest też szeroko rozumiana sytuacja życiowa, w jakiej znajduje się poszkodowany. W art. 445 k.c. chodzi o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości) oraz cierpienia psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w zw. z cierpieniami fizycznymi i ich długotrwałość). Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień, ma charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego, a jednocześnie nie może być źródłem wzbogacenia.

Przepisy kodeksu cywilnego nie zawierają żadnych kryteriów, jakie należy uwzględnić przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego. Sąd winien wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności konkretnej sprawy mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, a zwłaszcza stopień i czas trwania cierpień fizycznych i psychicznych. W konkretnych sytuacjach musi to prowadzić do uogólnień wyrażających zakres doznanego przez poszkodowanego uszczerbku niemajątkowego.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż doznana na skutek zdarzenia krzywda T. R. uzasadnia zasądzenie na rzecz pokrzywdzonego kwoty 10.000 złotych, jako odpowiedniej tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Na szwank wystawione zostało bowiem najważniejsze dobro jakim jest jego życie i zdrowie. W wyniku zawinionego działania oskarżonego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała skutkujących rozstrojem zdrowia na okres powyżej dni siedmiu. Niezależnie jednak od cierpień fizycznych związanych z bólem odczuwanym w wyniku doznanych obrażeń Sąd doszedł do wniosku, że pokrzywdzony doświadczył uczucia głębokiego strachu, którego źródłem była napaść M. L. (1) i jego brutalne zachowanie. T. R. to mężczyzna w słuźnym już wieku, wykonujący zawód związany ze znacznym ryzykiem napaści (o czym Sąd wnioskował na podstawie licznych przypadków brutalnej napaści na taksówkarzy), stąd zajście będące podstawą orzeczenia obowiązku odszkodowawczego stanowiło dla niego przeżycie tym bardziej traumatyczne i dotkliwe.

Jednocześnie Sąd nie uwzględnił wniosku D. S. o zadośćuczynienie za cierpienia fizyczne i psychiczne doznane wskutek inkryminowanego zdarzenia. Brak bowiem było adekwatnego związku przyczynowego, pozwalającego na powiązanie działania oskarżonego z doznanymi przez pokrzywdzonego obrażeniami ciała.

Na podstawie § 14 ust. 2 pkt 5 i §16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z póź. zm.) Sąd ustalił i zasądził wynagrodzenie należne obrońcy oskarżonego, w wysokości 1.107 zł zawierające należny podatek od towarów i usług VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych. Z uwagi na wymierzenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności, a także brak majątku sąd uznał, iż uiszczenie kosztów sądowych byłoby dla oskarżonego zbyt niemożliwe.